

040 KURIKULUM DJEČJEG VRTIĆA SOVICE
GORNJI MIHALJEVEC 16
40306 MACINEC
ZA PEDAGOŠKU GODINU 2024./2025.
TEL. 040/899-105
E-MAIL: dv.sovice@gmail.com
KLASA: 035-02/20-03/4
URBROJ:2109/1-06-20-58

KURIKULUM DJEČJEG VRTIĆA

SOVICE GORNJI MIHALJEVEC

za pedagošku godinu 2024./2025.

Gornji Mihaljevec, rujan 2024.

ŽUPANIJA: MEĐIMURSKA

GRAD: ČAKOVEC

ADRESA: GORNJI MIHALJEVEC 16

E-MAIL : dv.sovice@gmail.com

Telefon: 040/899-105

OIB: 68600809945

OSNIVAČ: OPĆINA GORNJI MIHALJEVEC

GODINA OSNIVANJA: 2020.

RAVNATELJICA: Manuela Škvorc

ZAMJENICA RAVNATELJICE: Densi Radovan

Sadržaj

1. UVOD 3

2. POLAZIŠTA NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE 3

POSTOJEĆI DOKUMENTI 3

PRIMJERI KVALITETNE PRAKSE 4

ZNANSTVENE STUDIJE 4

3. NAČELA NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE 5

FLEKSIBILNOST ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA VRTIĆA 5

PARTNERSTVO VRTIĆA S RODITELJIMA I ŠIROM ZAJEDNICOM 5

OSIGURANJE KONTINUITETA U ODGOJU I OBRAZOVANJU 6

OTVORENOST ZA KONTINUIRANO UČENJE I SPREMNOST NA UNAPRJEĐIVANJE PRAKSE 6

4. VRIJEDNOSTI NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE 7

ZNANJE 7

HUMANIZAM I TOLERANCIJA 7

IDENTITET 8

ODGOVORNOST 8

AUTONOMIJA 8

KREATIVNOST 9

5. CILJEVI NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE 9

OSIGURANJE DOBROBITI ZA DIJETE 9

CJELOVIT RAZVOJ, ODGOJ I UČENJE DJETETA TE RAZVOJ KOMPETENCIJA 9
6. ODNOS NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE I KURIKULUMA VRTIĆA TE KURIKULUMA PREDŠKOLE 11
6.1. KURIKULUM VRTIĆA 11
SUVREMENA SHVAĆANJA O DJETETU I ORGANIZACIJA ODGOJNOOBRAZOVNOG PROCESA VRTIĆA 17
PEDAGOŠKA DOKUMENTACIJA 21
KULTURA VRTIĆA 22
ZNAČAJKE KURIKULUMA VRTIĆA 24
PROGRAM PREDŠKOLE, RANO UČENJE ENGLESKOG JEZIKA, SPORTSKI PROGRAM 24
PLANIRANJE I OBLIKOVANJE KURIKULUMA VRTIĆA 29

1. UVOD

Dječji vrtić Sovice djeluje na području Gornjeg Mihaljevca od 2020. godine. Osnivač vrtića je Općina Gornji Mihaljevec. Proteklih godina vrtić se mijenjao u skladu s promjenama u društvu što je utjecalo na oblikovanje odgojno-obrazovnog kurikuluma. Tako da se danas kurikulum vrtića temelji na vrijednostima koje izražavaju poštivanje entiteta djeteta, obitelji i zajednice, te prava na razvoj, sudjelovanje i zaštitu. Danas je dječji vrtić Sovice odgojno obrazovno okruženje za četiri skupine djece od godine dana do polaska u školu u kojem svako dijete ima višestruke prilike ostvarivati interakcije s drugom djecom i odraslima. U Nacionalnom kurikulumu za rani i predškolski odgoj i obrazovanje, naglasak je stavljen na poticanje cjelovitog razvoja, odgoja i učenja djece te osiguranje primjerene potpore razvoju kompetencija usklađenih s individualnim posebnostima i razvojnim karakteristikama svakog djeteta. Krajnji odgojno-obrazovni ishodi za dijete trebali bi biti rezultatom njegova permanentnog stjecanja kompetencija za cjeloživotno učenje.

2. POLAZIŠTA NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE

POSTOJEĆI DOKUMENTI

Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje polazi od sljedećih dokumenata:

- Programsko usmjerenje odgoja i obrazovanja djece predškolske dobi (1991),

- Konvencija o pravima djeteta (2001),

- Nacionalni okvirni kurikulum za predškolski odgoj i obrazovanje te opće obvezno i srednjoškolsko obrazovanje (2011),

- Smjernice za strategiju obrazovanja, znanosti i tehnologije Republike Hrvatske (2012),

- Priručnik za samo-vrednovanje ustanova ranoga i predškolskog odgoja i obrazovanja (2012),

- Strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije (2014).

PRIMJERI KVALITETNE PRAKSE

Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje polazi od primjera dobre prakse u Republici Hrvatskoj koja se godinama izgrađivala sinergijom praktičara u dječjim vrtićima i vanjskih eksperata s fakulteta matičnih struka. Kvalitetna svjetska praksa rada s djecom u ranim godinama također je imala utjecaja na razvoj primjerenih pristupa djeci i izgrađivanje prakse za ranu i predškolsku dob u Republici Hrvatskoj.

ZNANSTVENE STUDIJE

Postignuća domaće i svjetske teorije i prakse u području institucijskoga odgoja i obrazovanja za djecu rane i predškolske dobi, ali i dostignuća na području inicijalnog obrazovanja i profesionalnog razvoja odgojitelja i drugih stručnih djelatnika u dječjem vrtiću utjecale su na oblikovanje Nacionalnog kurikuluma. Dijete je vrijednost po sebi.

Ta je spoznaja utjecala na paradigmatske promjene slike o djetetu i djetinjstvu te se ističe sljedeće:

- Dijete je osobnost već od rođenja i treba ga ozbiljno shvaćati i poštovati

- Dijete nije objekt u odgojnom procesu, već je socijalni subjekt koji participira, konstruira i, u velikoj mjeri, određuje svoj vlastiti život i razvoj

- Djetinjstvo nije samo pripremna faza za budući život, već je životno razdoblje koje ima svoje vrijednosti i svoju kulturu

- Djetinjstvo je proces socijalne konstrukcije, koji djeca i odrasli zajednički izgrađuju

- Djetinjstvo je proces koji se kontekstualizira uvijek u relaciji s određenim prostorom, vremenom i kulturom (socio -konstruktivizam) te varira s obzirom na različitost uvjeta i kulture u kojima se događa. Stoga, kao što ne postoji univerzalno dijete, ne postoji ni univerzalno djetinjstvo. Na tim osnovama Nacionalnom kurikulumu za rani i predškolski odgoj i obrazovanje priskrbljena je znanstvena utemeljenost i praktična provedivost.

3. NAČELA NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE

FLEKSIBILNOST ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA VRTIĆA

Načelo fleksibilnosti jedan je od parametara kvalitete u sustavu ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja koji nije moguće ostvariti izolirano od ostalih čimbenika kao što su organizacijsko upravljane i vođenje, kultura ustanove i odnosi, materijalne, prostorne i organizacijske pretpostavke, senzibilitet i spremnost djelatnika za promjene i sl. Temeljna pretpostavka za uspješno ostvarivanje ovog načela u vrtiću je fleksibilnost svih čimbenika odgojno-obrazovnoga procesa, a posebice onih profesionalno angažiranih i odgovornih za visoku razinu kvalitete ustanove u cjelini. Primjena načela fleksibilnosti omogućuje cjelovito učenje djece i odraslih, i to aktivnim propitivanjem prethodno izgrađenih koncepata i kontinuiranim izgrađivanjem novih.

PARTNERSTVO VRTIĆA S RODITELJIMA I ŠIROM ZAJEDNICOM

Obitelj i vrtić su dva temeljna sustava u kojem se dijete rane i predškolske dobi razvija i raste, zadovoljava svoje osnovne potrebe, stječe prve spoznaje o sebi i svijetu oko sebe, uči o komunikaciji i odnosima, suživotu, zajedništvu, toleranciji, razvija svoje potencijale i stječe spoznaje i vještine prijeko potrebne za čitav život. Roditelji/skrbnici djeteta su privilegirani i primarni odgojitelji svojemu djetetu te ih stoga valja prihvaćati i poštovati kao ravnopravne članove vrtića – partnere, koji ustanovu obogaćuju svojim individualnim značajkama i iskustvima te svojom vlastitom kulturom, čime pridonose kvaliteti ustanove u cjelini. Otvorena, podržavajuća i ravnopravna komunikacija roditelja tj. skrbnika djeteta, odgojitelja i ostalog osoblja u ustanovi za rani i predškolski odgoj i obrazovanje ima zajednički cilj: primjereno odgovoriti na individualne i razvojne potrebe djeteta i osigurati potporu njegovu cjelovitom razvoju

OSIGURANJE KONTINUITETA U ODGOJU I OBRAZOVANJU

Osiguravanje kontinuiteta u odgoju i obrazovanju iznimno je važno jer stvara polazište i osigurava uvjete za zadovoljavanje jednog od temeljnih prava djeteta - prava na odgoj i obrazovanje.

Uvažavajući Bronffenbrennerovu Teoriju ekoloških sustava ovaj dokument ističe pretpostavke za uspostavljanje kontinuiteta u odgoju i obrazovanju su:

- Kvalitetna suradnja (partnerstvo) u sklopu i među različitim razinama odgojno - obrazovnoga sustava (podsustava).

- Kvalitetna suradnja svih podsustava s obiteljima djece i lokalne zajednice. Osnovni cilj kvalitetne suradnje/partnerstva među podsustavima i njihove kvalitetnije suradnje s obiteljima i lokalnom zajednicom jest premošćivanje barijera koje izazivaju stres i nezadovoljstvo u djece, roditelja i prosvjetnih djelatnika prije i tijekom prijelaza u sklopu podsustava te među sustavima.

OTVORENOST ZA KONTINUIRANO UČENJE I SPREMNOST NA UNAPRJEĐIVANJE PRAKSE

Podlogu tvorbe kurikuluma ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja predstavlja okruženje vrtića, a ne izdvojeni sadržaji učenja ili predmetna područja. Briga o postizanju i održavanju kvalitete tog okruženja (različite dimenzije okruženja) predstavlja temeljni preduvjet kvalitete odgojno-obrazovnog procesa u vrtiću.

Otvorenost za kontinuirano učenje i spremnost na unapređivanje prakse moguće je osnaživati uz pomoć:

- kontinuiranog istraživanja i unapređivanja kvalitete odgojno-obrazovnoga procesa od samih praktičara – odgojitelja i drugih stručnih djelatnika vrtića;

- osposobljavanja praktičara – odgojitelja i drugih stručnih djelatnika vrtića za istraživanje i aktivno promišljanje vlastite odgojno-obrazovne prakse (na razini inicijalnog obrazovanja i profesionalnog razvoja), u smjeru razvoja refleksivne prakse i refleksivnog profesionalizma;
- povezivanja svih sudionika odgojno-obrazovnoga procesa koji uče, istražuju i mijenjaju odgojnu i obrazovnu praksu i dijele to iskustvo s drugima (posebice su-stručnjacima i roditeljima) u zajednice koje uče.

4. VRIJEDNOSTI NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE

Vrijednosti se izvode iz najboljega humanističkog naslijeđa društva i civilizacije, na pojedinačnoj i društvenoj razini. One predstavljaju stalni orijentir za ostvarivanje odgojno obrazovnih ciljeva i potku odgojno-obrazovnog sustava od rane i predškolske dobi djeteta do završetka njegova školovanja. Vrijednosti usmjeravaju odgojno-obrazovno djelovanje ka osiguravanju individualne i društvene dobrobiti, u skladu s time kakvu se djecu i kakvo se društvo želi razviti.

ZNANJE

Znanje djetetu omogućuju razumijevanje i kritičko promišljanje svega što ga okružuje, snalaženje u novim situacijama te uspjeh u svakidašnje životu i svim kasnijim etapama institucijskog obrazovanja. U vrtiću dijete stječe znanje aktivno, oslanjajući se na svoj urođeni istraživački i otkrivački potencijal. Ono se razvija u poticajnome socijalnom i fizičkom okruženju vrtića, u interakciji s materijalima i drugom djecom te uz neizravnu potporu odgojitelja. U ranoj i predškolskoj dobi posebno je važno djetetu osigurati radost otkrivanja i učenja koje se najviše oslanja na igru i druge djetetu zanimljive aktivnosti.

Vrtić djetetu treba omogućiti da samo sebe percipira kao kompetentnog i uspješnog učenika te razvija različite strategije učenja. U takvim uvjetima dijete stječe kompetenciju „učenja", kao temelj ostvarivanja koncepta cjeloživotnog učenja.

HUMANIZAM I TOLERANCIJA

Humanizam i tolerancija podrazumijevaju prihvaćanje i poštovanje živog bića i njegova dostojanstva te ostvarivanje pravednosti kao životnog načela. Afirmacija humanizma i tolerancije podrazumijeva oblikovanje odgojno-obrazovnog pristupa temeljenog na suosjećanju, prihvaćanju i međusobnom pružanju potpore, kao i osposobljavanju djeteta za razumijevanja svojih prava, obveza i odgovornosti te prava, obveza i odgovornosti drugih.

U vrtiću djeca uče prepoznati i prihvatiti svoje i tuđe potrebe, poštovati različitosti i graditi skrbne odnose s drugima te zajedno organizirati aktivnosti koje mogu moralno, materijalno i duhovno podizati kvalitetu života cjelokupne grupe tj. zajednice.

IDENTITET

Doba globalizacije obilježava multikulturalizam i zahtijeva odgoj i obrazovanje koje djetetu omogućuju da oblikuje identitet „građanina svijeta", a pritom sačuva svoj nacionalni identitet i svoju kulturu te društvenu, moralnu, jezičnu i duhovnu baštinu. Sva djeca imaju pravo na odgoj i obrazovanje koje prihvaća i podržava različitost identiteta svakog djeteta i njegove obitelji.

To podrazumijeva odstupanje od stereotipa i predrasuda bilo koje vrste te prihvaćanje individualnih posebnosti svakog djeteta i osiguranje individualnoga pristupa svakom djetetu. Vrtić treba djetetu pomoći da razumije sebe i vlastiti identitet, ali i identitet drugih s kojima se susreće u vrtiću i široj socijalnoj zajednici.

ODGOVORNOST

U ranom i predškolskom odgoju promiče se razvoj sposobnosti djeteta za proaktivno i konstruktivno sudjelovanje u životu zajednice te učenje o vlastitim i tuđim pravima, obvezama, načinima djelovanja u zajednici i mogućnostima doprinosa zajedničkoj dobrobiti. Odgovorno ponašanje pretpostavlja smislen i savjestan odnos između osobne slobode i odgovornosti djeteta.

Vrtić djeci treba omogućiti slobodu izbora aktivnosti, sadržaja, partnera za aktivnosti, prostora i načina oblikovanja aktivnosti te ih poticati da za svoje izbore uče preuzimati odgovornost.

AUTONOMIJA

Autonomija se ostvaruje odgojno-obrazovnim procesom usmjerenim razvoju samostalnog mišljenja, odlučivanja i djelovanja djeteta. Dijete se potiče na donošenje odluka i vršenje izbora, ostvarenje vlastitih prava te iznošenje i zastupanje vlastitog mišljenja. Razvoj osobne autonomije i emancipacije djeteta događa se u primjerenome fizičkom i socijalnom kontekstu vrtića, usmjerenom na stvaranje i održavanje prihvaćanja i recipročnih odnosa.

U podržavajućem i neugrožavajućem okruženju vrtića djeca razvijaju neovisnost, kritičke sposobnosti, samopouzdanje i racionalan pristup životu.

KREATIVNOST

Kreativnost kao odgojna vrijednost predstavlja osnovu razvoja djeteta u inicijativnu i inovativnu osobu koja je u stanju prepoznati, inicirati i oblikovati različite kreativne aktivnosti i pronalaziti originalne pristupe rješavanju različitih problema.

U oblikovanju odgojno-obrazovnoga procesa posebno se cijeni i potiče razvoj divergentnog mišljenja djeteta, i to u svim vrstama aktivnosti, područjima učenja i komunikaciji.

5. CILJEVI NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE

OSIGURANJE DOBROBITI ZA DIJETE

Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje usmjeren je prema osiguranju dobrobiti za dijete. Osiguranje dobrobiti je multidimenzionalni, interaktivni, dinamični i kontekstualni proces kojim se integrira zdravo i uspješno individualno funkcioniranje te pozitivni socijalni odnosi u kvalitetnom okruženju vrtića. Planiranje odgojno-obrazovnoga procesa usmjereno je na promišljanje dobrobiti i načine na koji se ona može ostvariti, a ne na parcijalne ciljeve, tj. područja i sadržaje učenja, nezavisno od individualnih značajki svakog djeteta. Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje uključuje: osobnu, emocionalnu i tjelesnu, obrazovnu i socijalnu dobrobit djeteta.

CJELOVIT RAZVOJ, ODGOJ I UČENJE DJETETA TE RAZVOJ KOMPETENCIJA

Važan cilj Nacionalnoga kurikuluma za rani i predškolski odgoj i obrazovanje je cjelovit razvoj, odgoj i učenje djece te razvoj njihovih kompetencija. Postizanje ovog cilja temelji se na shvaćanju djeteta kao cjelovitog bića te prihvaćanju integrirane prirode njegova učenja . Različiti segmenti odgojno-obrazovnoga procesa (zaštita, njega, odgoj, obrazovanje) trebaju biti integrirani u cjelinu, tj. utkani u sve segmente zajedničkog življenja djeteta s drugom djecom i odraslima u vrtiću, a ne vremenski i sadržajno parcelizirani. Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje usmjeren je prema razvoju različitih kompetencija djece te odražava načela: - Kompetencije djece su razvojne, nisu statične pa se potiče njihov razvoj i prati kontinuirano, a ne jednokratno ili povremeno (jednokratnim, periodičkim

mjerenjem); - Uspješnost djeteta u obavljanju određenih aktivnosti određuje splet više različitih kompetencija, čiji se pojavni oblici suptilno pretapaju s pojavnim oblicima mnogih drugih kompetencija. Zato se kompetencije djece procjenjuju cjelovito, a ne izdvojeno iz konteksta cjeline ostalih; - Djeca jednake kronološke dobi mogu se u velikoj mjeri razlikovati po svojim razvojnim mogućnostima i kompetencijama. Zato se kompetencije potiču i promatraju u kontekstu razvojnih mogućnosti svakog djeteta posebno, a ne njegove kronološke dobi. Posebna pažnja posvećuje se kompetencijama koje u ranoj dobi predstavljaju okosnicu razvoja svih ostalih, a osobito razvoju samopoštovanja, samopouzdanja i pozitivne slike djeteta o sebi.

Ključne kompetencije za cjeloživotno učenje Nacionalnim kurikulumom za rani i predškolski odgoj i obrazovanje potiče se i osnažuje razvoj osam temeljnih kompetencija za cjeloživotno učenje, koje je obrazovna politika RH prihvatila iz Europske unije, a to su:

1. Komunikacija na materinskome jeziku

2. Komunikacija na stranim jezicima

3. Matematička kompetencija i osnovne kompetencije u prirodoslovlju

4. Digitalna kompetencija

5. Učiti kako učiti

6. Socijalna i građanska kompetencija

7. Inicijativnost i poduzetnost

8. Kulturna svijest i izražavanje

6. ODNOS NACIONALNOG KURIKULUMA ZA RANI I PREDŠKOLSKI ODGOJ I OBRAZOVANJE I KURIKULUMA VRTIĆA TE KURIKULUMA PREDŠKOLE

Nacionalni kurikulum za rani i predškolski odgoj i obrazovanje je službeni dokument propisan u Republici Hrvatskoj koji sadrži temeljne vrijednosti odgoja i obrazovanja djece u vrtiću. Polazišta ovog dokumenata su načela slobode, otvorenosti i raznolikosti, koja se trebaju odražavati na cjelokupnu organizaciju i provođenje odgojno-obrazovnoga rada u svim vrtićima u Republici Hrvatskoj. Njime se afirmiraju ideje pluralizma i slobode u primjeni pedagoških ideja i koncepcija, različitosti u vrstama i oblicima provođenja programa te demokratizacije društva prema subjektima koji se smatraju nositeljima programa, što predstavlja podlogu za razvoj različitih odgojno-obrazovnih koncepcija u vrtićima.

6.1. KURIKULUM VRTIĆA

Kurikulum vrtića predstavlja implementaciju tj. način provedbe Nacionalnoga kurikuluma za rani i predškolski odgoj i obrazovanje u pojedinome vrtiću s obzirom na njegove posebnosti. Kurikulum vrtića u svakoj ustanovi oblikuje se s obzirom na specifičan kontekst tj. njezinu kulturu te kulturu i tradiciju okruženja u kojem se ustanova nalazi. Kvalitetu kurikuluma vrtića određuju kontekstualni uvjeti u njemu (kvaliteta prostorno-materijalnog i socijalnog okruženja te organizacijska kultura), koje se kontinuirano propituje i unapređuje.

Nacionalni kurikulum ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja kao temeljni dokument struke, i kao okvir za definiranje odgojno obrazovnih poduhvata u zajednici dječjeg vrtića trebao bi, prema Nenadić-Bilan (2015), pomoći protagonistima, i to da:

- **odgojiteljima pojasne pedagoške ciljeve, usmjere ih na najvažnije aspekte djetetova razvoja kako bi primjereno odgovarali na djetetove potrebe,**
- **djetetu osiguraju kontinuitet između predškolskog i osnovnoškolskog odgoja i obrazovanja,**

• roditeljima pomognu u razumijevanju djetetova razvoja i odgoja, ohrabre ih na uspostavu partnerstva s odgojiteljima i podrže ih u stvaranju okruženja koje potiče razvoj i učenje djece.

U ovoj pedagoškoj godini posebna je zadaća ustanove, s jedne strane implementirati vrijednosti kurikuluma u život vrtića i, s druge, definirati kurikulum vrtića temeljem obilježja kulture življenja i učenja u ustanovi. Planiramo to činiti na sljedeći način: fizičko okruženje je osnovni izvor spoznaje za djecu koji ona, kao aktivni istraživači i protagonisti svojega učenja i razvoja, koriste i u njemu žive. U programu je osigurana raznovrsnost, raznolikost i stalna dostupnost materijala. S obzirom na potrebe djece različitih dobi, materijali su prilagođeni tim zahtjevima. Osnovni materijali (razvojno primjerena didaktička sredstva i pomagala: standardna oblikovana sredstva i igračke za simboličke igre, ranu pismenost, istraživanje i izražavanje, nestrukturirani, prirodni i namjenski izrađeni materijali) dopunjuju se specifičnim. Oprema koja se koristi u programima standardno je visoke kvalitete, što znači da u svim svojim atributima odgovara potrebama djece (funkcionalnost, multidimenzionalnost - kombinatorika, ergonomski dizajn), ali i brine o sigurnosti djece (netoksična, nije zapaljiva, neopasna), estetski je izvedena i privlačna i prilagođena dječjoj manipulaciji (lagana, lako prenosiva, trajna i solidna). U odgojno obrazovnom radu koriste se i nestrukturirani materijali koji imaju višestruk potencijal za učenje i razvoj djeteta. Djeca iz redovitog i kraćih programa žive i uče u prostorima sobe dnevnog boravka i zajedničkih prostora vrtića. U našem objektu na adresi Gornji Mihaljevec 16, smještene su sve četiri skupine djece, jedna jaslička, dvije vrtićke te jedna predškolska skupina u sobama uz pripadajuće prostore u kojima se nalaze dodatni sadržaji i oprema. Uz svaki dnevni boravak nalazi se sanitarni čvor i hodnik s pripadajućom garderobom. Djeca koriste zajedničke prostore ispred sobe dnevnog boravka (hodnik) za zajedničke igre, istraživanje i druženje. Djeca jasličke i vrtićke dobi koriste vanjsko igralište koje se nalazi ispred dječjeg vrtića Sovice. Ulaz u prostor vrtića osiguran je prema važećim sigurnosnim propisima.

DNEVNI RITAM AKTIVNOSTI U DJEČJEM VRTIĆU - JASLICE VRIJEME	AKTIVNOSTI
5:30 – 8:00	Okupljanje djece, individualni rad, rad u parovima, malim grupama ili zajedničke aktivnosti cijele skupine
8:00 – 8:30	Priprema za doručak (osamostaljivanje djece u brizi za sebe – pranje ruku, postavljanje stola, samoposluživanje pri jelu i pospremanje stola)
8:30- 10:00	Aktivnosti u grupi prema dnevnom planu i programu (rad u parovima, malim grupama ili zajedničke aktivnosti cijele skupine)
10:00 – 10:30	priprema za igru ili odlazak na igralište vrtića
10:30 – 10:45	priprema za ručak (odlazak na wc, pranje ruku, stavljanje pribora na stol)
10:45 – 11:15	Ručak
11:15 – 11:30	Osobna higijena i priprema za poslijepodnevni odmor

11:30 – 14:00	poslijepodnevni odmor (uz slušanje glazbe, priče i sl.)
14:00 – 14:30	Ustajanje, priprema za užinu, užina
14:30 – 16:00	popodnevni odgojno obrazovni rad: individualni rad, rad u parovima, malim grupama ili zajedničke aktivnosti cijele skupine ili boravak u dvorani

DNEVNI RITAM AKTIVNOSTI U DJEČJEM VRTIĆU - VRTIĆ VRIJEME	AKTIVNOSTI
5:30 – 8:00	Okupljanje djece, individualni rad, rad u skupinama, malim grupama ili zajedničke aktivnosti cijele skupine
8:00 – 8:30	Priprema za doručak i doručak (osamostaljivanje djece u brizi za sebe- pranje ruku, postavljanje stola, samoposluživanje pri jelu i pospremanje stola
8:30 – 10:00	Aktivnosti u grupi prema dnevnom planu i programu (rad u parovima, malim grupama ili zajedničke aktivnosti cijele skupine)
10:00 – 11:00	Priprema za izlazak na igralište i boravak na zraku

11:00 – 11:15	Ulazak u prostore vrtića u malim grupama i priprema za ručak
11:15 – 11:45	Ručak
11:45 – 12:00	Osobna higijena i priprema za poslijepodnevni odmor
12:00 – 14:00	poslijepodnevni odmor (uz slušanje glazbe, priče i sl.) djeca u godini pred školu rad u mirnim aktivnostima
14:00 – 14:30	Ustajanje, priprema za užinu
14:30 – 15:00	Užina
15:00 – 16:00	Popodnevni odgojno obrazovni rad: individualni rad, rad u parovima, malim grupama ili zajedničke aktivnosti cijele skupine ili boravak na zraku

DNEVNI RITAM AKTIVNOSTI U VRTIĆU

6-SATNI PROGRAM

VRIJEME	AKTIVNOSTI
8:00 - 8:30	Doručak Priprema za doručak i doručak (osamostaljivanje djece u brizi za sebe- pranje ruku, postavljanje stola, samoposluživanje pri jelu i pospremanje
08:30 - 09:30	Planirane aktivnosti

	- aktivnosti u grupi prema programu (rad u parovima, malim grupama ili zajedničke aktivnosti cijele skupine)
09:30 - 10:30	Slobodne aktivnosti- slobodna igra po centrima aktivnosti Boravak na svježem zraku- priprema za izlazak na Igralište i boravak djece na svježem zraku (igra na vrtićkom igralištu, šetnja okolicom vrtića)
10:30 - 10:45	Ulazak u prostore vrtića i priprema za ručak (skidanje, izuvanje cipela, obuvanje papuča, upotreba sanitarnog čvora, pranje ruku)
10:45 - 11:15	Ručak
11:15 - 11:30	Osobna higijena- (wc, pranje zubi, ruku) i priprema za dnevni odmor- (skidanje- oblačenje pidžame)
11:30 - 13:30	Dnevni odmor- (tko ima potrebu- uz slušanje glazbe, priče i sl.)
12:00 - 13:30	Rad na projektu, radionice- (ne-spavači- rad u mirnijim aktivnostima)
13:30 - 14:00	Užina i osobna higijena- sanitarni čvor- pranje ruku
13:50 – 14:00	Odlazak kući

Vrtić koristi sigurnosno-zaštitne i preventivne programe: Program prevencije ovisnosti i rizičnih ponašanja djece i Program mjera povećanja sigurnosti i zaštite djece, koji sadrži podsjetnike i protokole postupanja (vidi tekst programa):

- Podsjetnik na postupke i metode djelovanja kod preuzimanja i predaje djeteta roditelju,
- Podsjetnik na postupke i metode djelovanja kada roditelj ne dođe po dijete nakon dežurstva,
- Podsjetnik o postupanju kod dolaska roditelja u alkoholiziranom ili nekom drugom neprimjerenom psihofizičkom stanju,

- Podsjetnik o postupanju u slučaju sukoba s roditeljem/roditeljima, agresivnosti roditelja ili prijetnje oružjem te međusobnog sukoba roditelja,
- Podsjetnik na postupke i metode djelovanja kada dijete pobjegne iz vrtića,
- Podsjetnik na postupke i metode djelovanja pri korištenju igrališta,
- Podsjetnik na postupke i metode pružanja prve pomoći,
- Podsjetnik na postupke i metode djelovanja na sigurnost djece u sobi dnevnog boravka
- Podsjetnik na postupke i metode nadzora kretanja osoba u objektu,
- te dva Protokola Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti:
- Protokol o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima i
- Protokol o postupanju u slučaju nasilja u obitelji.

SUVREMENA SHVAĆANJA O DJETETU I ORGANIZACIJA ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA VRTIĆA

Rano djetinjstvo je razdoblje kada se stvaraju temelji za razvoj i odgoj svih ljudskih potencijala i sposobnosti. Procesi stjecanja novih djetetovih iskustava u odgojnoj skupini ovisit će i o socijalnim iskustvima što ih djeca donose iz svog obiteljskog konteksta. To znači da procesi učenja, u ovisnosti o navedenome, mogu biti manje ili više uspješniji, prirodniji i lakši. Gardner (1991) navodi kako djeca imaju 'prirođenu' lakoću u socijalnim interakcijama, a Prout i James (1999) tvrde da djeca imaju sve alate za društvenost i sudjelovanje u životu zajednice. Ovo je od velike važnosti s obzirom na činjenicu da se dječji vrtić danas smatra zajednicom koja uči, koja podržava i podupire zajedničko cjeloživotno učenje svih: i djece, i odraslih. Za te je procese od izuzetne važnosti i samo okruženje ili kontekst dječjeg vrtića, koje autori nazivaju kultura ustanove, ozračje, i sl.

U svakom slučaju, okruženje u kojemu djeca i odrasli provode svoje dnevne živote i kroz njih uče treba poticati razvoj i učenje. Temeljna polazišta u određivanju poticajnog okruženja u instituciji dječjeg vrtića su:

- razvojna primjerenost (dobna i individualna),
- estetska oblikovanost i socio-konstruktivistička paradigma cjeloživotnog učenja

Zadaća je u ranim godinama stvoriti uvjete za djetetovo učenje za život i suradnju s drugima. O tome ovisi kvaliteta djetetova života u odrasloj dobi. Stoga je potrebno razvijati i učiti alate za društvenost:

- ZNANJA
- VJEŠTINE (razumijevanje)
- UMIJEĆA
- DISPOZICIJE

Socijalna znanja - kompetentno sudjelovanje u aktivnostima vršnjaka traži nekoliko vrsta socijalnih znanja: poznavanje normi, poznavanje glavnih socijalnih pravila grupe, poznavanje jezika sporazumijevanja, sudjelovanja u aktivnostima vršnjaka (Katz, 1999).

Socijalno razumijevanje - sposobnost predviđanja tuđih reakcija na uobičajene situacije u vršnjačkoj interakciji radi razumijevanja tuđih emocija i usklađivanja ponašanja u interakcijama.

Socijalna umijeća - načini na koje djeca pristupaju jedni drugima - matematičkim jezikom rečeno, to je omjer broja pokušaja da se pristupi igri vršnjaka i broja odbijanja (istraživanja pokazuju 50:50). Obrasci socijalnog pristupa naučena u ranoj dobi najvažnija su socijalna umijeća (Corsaro, 1985).

Socijalne dispozicije - trajne navike ili karakteristični načini reagiranja u različitim vrstama situacija: radoznalost, šaljivost, kreativnost, plahovitost, refleksivnost, pristupačnost, svadljivost, škrtost, sukobljavanje, šefovanje, egoističnost i dr. (Katz, 1995). Socijalne dispozicije, kako pozitivne tako i negativne, djeca uče iz iskustva, usvajajući dostupan model važne osobe iz njihove okoline.

Djeca uče kroz neposredno iskustvo života u zajednici s drugima. Svako učenje je pokušaj i poduhvat kojim dijete / djeca nastoje proniknuti u fenomene oko sebe, pronaći odgovore na trenutna pitanja koja ih zaokupljaju i snaći se u određenoj situaciji. Stoga je razina znanja koju djeca izgrađuju na ovaj način razina proceduralnog i/ili meta znanja. Istraživači ranog razvoja (Vygotsky, 1978; Gardner, 1983; Polgar, L. 1990; Malaguzzi, 1996; Bruner, 2000; Rinaldi, 2006) smatraju kako mala djeca posjeduju ogroman razvojni potencijal,

intuitivno znanje, otvorenog su uma, odlikuje ih divergentno mišljenje i praktična inteligencija, a njihov autentični obrazac učenja odgovara matrici prijenosa višega reda (high road transfer pattern) To znači, da prilikom rješavanja pitanja relevantnih za njihove dnevne živote djeca kontinuirano svoja generalna iskustva prenose u konkretnu situaciju kako bi pronašla najbolje rješenje (da bi razmišljala djeca se moraju prisjećati, naslućivati, oslanjati na intuiciju). U tim situacijama ona moraju najprije prosuditi o tome koji se tip znanja zahtijeva za rješavanje konkretnog problema, zatim konstruirati vlastita objašnjenja i suprotstaviti ih mišljenjima drugih i potom preuzeti odgovornost za učinjeni izbor (Elmore, Peterson i McCartney, 1996). Na taj se način ostvaruje istinsko razumijevanje i dubinsko učenje (deep learning). Znanje se ovdje pojavljuje kao konstitutivni dio djetetova dnevnog života. U suradnji s drugima (odraslima i kompetentnijim vršnjacima) djeca svakodnevno konstruiraju nova značenja i nova znanja dijeleći ih međusobno, što je, prema navedenim autorima, jedan od razloga lakoće učenja u ranim godinama. Drugi razlog je igra, ona je djetetov modus operandi.

I u ovoj pedagoškoj godini nastavit će se rad na području izgradnje ključnih kompetencija za cjeloživotno učenje u djece i u odraslih te na području ostvarivanja prava obitelji i djece za sudjelovanjem (zajedničkim donošenjem odluka o pitanjima koja se tiču dnevnih života, učenja i rada u dječjem vrtiću kao kontekstu za življenje i učenje svih sudionika odgojno obrazovnog procesa).

Stoga su bitne zadaće:

- Izgradnja kompetencija za cjeloživotno učenje kurikulumska orijentacija prema ishodima odgoja i obrazovanja (odrasli i djeca)
- Ostvarivanje prava obitelji i djece na sudjelovanje.

IZGRADNJA KOMPETENCIJA ZA CJELOŽIVOTNO UČENJE DJECE I ODRASLIH U USTANOVI RANOG ODGOJA- Danas se vrtić smatra zajednicom koja uči: koji podržava i podupire zajedničko cjeloživotno učenje svih: i djece, i odraslih. U institucijskim uvjetima podrazumijeva se sudjelovanje, po mogućnosti inventivno, svih sudionika u organiziranju zajedničke prakse koja nikada nije završen proces i koja omogućuje učenje i razvoj svih sudionika (Leave i Wenger, 1991, prema Miljak, 2007). Stoga je za pretpostaviti da i odgojno-

obrazovnu praksu i kurikulum vrtića su-konstruiraju svi protagonisti života u njemu. Zato je naša orijentacija usmjerena stvaranju razumijevajućeg konteksta za potrebe svih u ustanovi dječjeg vrtića, osobito na izgradnju trajnih kompetencija za zajedničko učenje, djelovanje i življenje. Prema Nacionalnom kurikulumu za rani i predškolski odgoj i obrazovanje (MZOS, 2015) osnažuje se razvoj osam temeljnih kompetencija za cjeloživotno učenje. One predstavljaju temelj za procese razvoja samopoštovanja, samopouzdanja i pozitivne slike o sebi (sobne kompetencije).

To su:

1. Komunikacija na materinskome jeziku

2. Komunikacija na stranim jezicima

3. Matematička kompetencija i osnovne kompetencije u prirodoslovlju

4. Digitalna kompetencija

5. Učiti kako učiti

6. Socijalna i građanska kompetencija

7. Inicijativnost i poduzetnost

8. Kulturna svijest i izražavanje

9. Motoričke kompetencije

Namjera je izgraditi i/ili poduprijeti rast znanja, vještina i stavova potrebnih u radu s djecom, odraslima i roditeljima na području izgradnje ključnih kompetencija za cjeloživotno učenje. Za različite sudionike bit će potrebne različite razine znanja i vještina, no svaki bi sudionik trebao dosegnuti svoje granice. Očekuje se u svim odgojnim skupinama izgrađeno kvalitetno razvojno ozračje i uzajamno razumijevajuća komunikacija.

Ove godine nastavlja se rad i praćenje razvoja kompetencija u godini pred polazak u osnovnu školu.

Cilj za područje kurikuluma ustanove

Cilj nam transformacija tradicionalnog shvaćanja odgojno-obrazovne dobrobiti za dijete u suvremen pristup su-konstrukcije kurikuluma, konkretno, da se praksa u kojoj odgojitelj unaprijed planira znanja koja djeca trebaju stjecati (sadržaje, metode, vrijeme, oblike rada i provjeru) transformira u praksu u kojoj svi sudionici pedagoškog procesa konstruiraju i su-konstruiraju pristup otkrivanju znanja (situacijski pristup, pedagoški projekti, djetetov način, djetetovo vrijeme, korištenje dokumentacije u svrhu učenja odraslih i djece, refleksije, akcijska istraživanja).

PEDAGOŠKA DOKUMENTACIJA

Osim propisane pedagoške dokumentacije za odgojnu skupinu odgojitelji vode i druge, raznolike oblike dokumentiranja tijekom pedagoške godine. Propisana dokumentacija obuhvaća:

- Knjigu pedagoške dokumentacije odgojne skupine (s razrađenim orijentacijskim planom i programom odgojno-obrazovnog rada za određeno razdoblje, tjednim planovima i programima odgojno-obrazovnog rada, dnevnikom odgojno-obrazovnog rada, zajedničkim aktivnostima djece i odraslih, bilješkama o radu s roditeljima, suradnji s članovima stručnog tima, te vrednovanje ostvarenog plana i programa za navedeno razdoblje),
- Imenik djece,
- Evidencijsku lista prisutnosti djece,
- Dosje djeteta s posebnim potrebama,
- Program stručnog usavršavanja.

Osim propisane dokumentacije, odgojitelji će dokumentirati odgojno – obrazovni proces i na sljedeće načine:

- dokumentirati razvoj djeteta (obrazac inicijalnog intervjua, liste praćenja prilagodbe, bilješke o napredovanju svakog djeteta u odnosu na usvajanje vježbi, etnografske i anegdotske bilješke, foto-zapisi, video-zapisi, liste praćenja razvoja prema razvojnim područjima, crteži, fotografije djeteta u radu),

- dokumentaciju o osobnom stručnom usavršavanju i profesionalnom razvoju (razvojna mapa odgojitelja, album)

- plakate dječjih projekata, foto i video-zapisi, etnografske i anegdotske bilješke, dječji radovi...

Ovu dokumentaciju odgojitelji koriste na nekoliko načina:

- u radu s djecom kako bi im pružali prilike da promatraju, evociraju i elaboriraju svoje prijašnje radnje, traže logičke poveznice, preispituju svoje hipoteze i valoriziraju ih, uspoređuju prijašnje radnje i aktualne te buduće postupke i na taj način kreiraju vlastite teorije o nečemu. Roditeljima je dokumentacija dostupna kroz dva modela (razvojni portfolio djeteta i plakati u vanjskom prostoru). Na taj način roditelji imaju prilike, s jedne strane, steći iskustva o onom dijelu djetetova života koji im je nepoznat (jer ne dijele isti prostor i vrijeme dnevnoga života i odrastanja djeteta), i s druge strane, upoznati se s načinima rada u vrtiću, važnim razvojnim aspektima i procesima izgradnje djetetovih kompetencija za život i učenje. Odgojiteljima ova vrsta praćenja i dokumentiranja procesa učenja i razvoja djeteta pomaže da dobije bolji uvid u načine kako pojedino dijete izražava svoje potrebe ili stvaralačka svojstva što pomaže procesu individualizacije pristupa i interakcije s pojedinim djetetom, kao i kreiranju prilika za zajedništvo.

KULTURA VRTIĆA

Kakav vrtić želimo?

Onakav kakvim ga vide različiti ljudi iz svojih različitih perspektiva i, onakav kakvim ga vidi suvremena teorija, praksa i znanost čije su vrijednosti izrečene kroz uvodne kurikulumske premise. Temeljem procesa samovrednovanja razvojnim smo se planom fokusirali na dva područja kvalitete: kulturu ustanove i kurikulum.

Cilj za područje kvalitete KULTURA USTANOVE

Da se jedna vrsta kulture transformira u drugu vrstu, konkretno, da se izolacijska kultura (praksa da se život i učenje odvijaju isključivo unutar zidova sobe dnevnog boravka) transformira u suradničku kulturu (praksa da se živi i uči zajedno s drugima, odraslima i djecom): „Za odgojiti jedno dijete potrebno je čitavo selo!", da se znanje dijeli, da se razvija kultura dijaloga i da se razvija zajednička odgovornost za djecu, prostor i odgojno-obrazovni proces.

Indikatori provedbe: razvojno primjereno fizičko i materijalno okruženje, unutarnji i vanjski prostori, evidentirane promjene dokumentacija odgojne skupine, fotodokumentacija, razvojna portfoliji djece i odgojitelja, dokumentacija i projekata analiza stanja unošenje promjene, praćenje provedbe razvoj ideje, dokumentiranje evaluacija. Formalni oblici komuniciranja ideja i rješavanja određenih pitanja, konkretno: fokus grupe, refleksije i planiranja, interesni timovi. Neformalni oblici komuniciranja ideja i rješavanja određenih pitanja, konkretno: grupe podrške, ventiliranje, izleti i druženja, društvene mreže. Akcijski pristup: povezivanje u zajedničkim prostorima, povezivanje u zajedničkom planiranju, povezivanje u provedbi, praćenju i reflektiranju zajedničke prakse, povezivanju u procesu vrednovanja prakse i umrežavanje.

Planske aktivnosti: povezane s društvenim i prirodnim fenomenima i događanjima, pitanjima koja se pojavljuju. Druženja djece: „otvoriti vrata", pružiti prilike djeci da vide i upoznaju tko osim njih još živi u vrtiću – djeca različite dobi i odrasli: što rade, kako uče, kako provode dan i sl., Posjeti: odgojnim skupinama, zaposlenicima vrtića na njihovim radnim mjestima, radionicama za odrasle (roditelji i zaposlenici), izrađivanje plakata o navedenome, provođenje pedagoških projekata o tome i sl., Načini rješavanja problema:

- Involviranjem u odgojno-obrazovni i životni kontekst ustanove, kroz oblike individualne i/ili grupne suradnje i učenja odraslih, refleksije
- Prilagođavanjem organizacije rada novim uvjetima (npr: odgojitelji, roditelji i djeca izvan soba dnevnog boravka formiraju neki interesni centar u kojemu se djeca mogu igrati tijekom cijeloga dana – za to je potrebno stupnjevati radno vrijeme nekih odgojitelja – orijentacija

na taj prostor te odgojitelje pripravnike uključiti u te oblike rada. Jednako tako roditeljima ponuditi sudjelovanje u nekim aktivnostima.

• Motivacijske radionice (htijenje za „biti zajedno"); Radionice i stručni aktivi – Razvoj ključnih obrazovnih kompetencija za cjeloživotno učenje, rad djece na projektima, predavanje iz područja Pozitivne psihologije: sve u smjeru preuzimanje odgovornosti i razvoj inicijative, poduzetništva.

ZNAČAJKE KURIKULUMA VRTIĆA

ODGOJNO-OBRAZOVNI PROGRAMI:

PROGRAM PREDŠKOLE, RANO UČENJE ENGLESKOG JEZIKA, SPORTSKI PROGRAM, OBRAZOVANJE I POUČAVANJE NA PODRUČJU KULTURE

Vrtićkim kurikulumom utvrđen je okvirni plan i program rada kroz redovne i posebne programe:

- redoviti 10-satni program
- poludnevni 6- satni program
- program predškole
- poseban kraći program ranog učenja engleskog jezika

PROGRAMI

Redoviti i posebni programi

Redoviti i posebni programi se provode u našem objektu dječjem vrtiću Sovice.

Programi i organizacija rada u našem vrtiću temelje se na razvojno-primjerenom kurikulumu usmjerenom na dijete i humanističkoj koncepciji razvoja predškolskog odgoja, što znači:

• pažljivo i bogato strukturirano okruženje i poticajna materijalna sredina koja doprinosi razvoju dječjeg učenja, kreativnosti i stvaralaštvu

• poznavanju zakonitosti rasta i razvoja djeteta u skladu s čim odgojno-obrazovni djelatnici planiraju svoj rad

• učenje je interaktivan proces koji uključuje djecu, odrasle, kao i čitavo društveno okruženje

•poticanje partnerskog odnosa s roditeljima kao najvišeg oblika suradnje u ostvarivanju zajedničkog cilja – optimalnog razvoja djeteta

• poticanje tolerancije prema različitostima i uvažavanje prava sve djece

• kontinuirano stručno usavršavanje kao potreba podizanja stručne kompetencije za rad i stjecanje novih znanja, vještina i sposobnosti potrebnih za primjenu suvremenih oblika rada s djecom predškolske dobi

Ciljevi redovitih i posebnih programa

Stvaranje uvjeta za potpun i skladan razvoj djetetove osobnosti, doprinos kvaliteti njegova odrastanja i, posredno, kvaliteti njegova obiteljskoga života te osiguravanje takvih uvjeta koji jamče razvoj svih sposobnosti svakoga djeteta i osiguravaju jednake mogućnosti svoj djeci kroz:

• zadovoljavanje specifičnih komunikacijskih, razvojnih i obrazovnih potreba djeteta

• osmišljavanje aktivnosti u kojima će dijete moći iskazivati svoje potencijale

• stvaranje kreativnog ozračja (raznovrsni materijali za istraživanje i stvaranje

• zainteresiran, ne-direktivni stav odgojitelja

• usvajanje vještina potrebnih za zadovoljavajuće funkcioniranje u socijalnom okruženju

Namjena programa

Cjeloviti razvojni programi ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja provode se za djecu od jedne godine do polaska u osnovnu školu. Nudimo cjelodnevne (10-satne) programe koji počinju s radom u periodu od 6:30 sati, sukladno potrebama roditelja i (6- satni) program (8:00- 14:00 sati). Skupine dijelimo prema kronološkoj dobi djeteta u tzv. jasličku skupinu

(djeca od 1. do 3.godine) i dvije vrtićke skupne (djeca od 3. do 5. godine)i jednu predškolsku skupinu (od 6. do7. godine). Gotovo sve naše skupine su dobno mješovite, što omogućuje kvalitetnu socijalnu interakciju i suradničko učenje djece različite dobi.

Nazivi programa, specifičnosti, vremenik i nositelji

Skupina	Radno vrijeme	Početak rada	Prekid Rada	Završetak Rada	Broj radnih dana	Djelatnik	Radno mjesto	Stručna sprema
Jaslička „Šapice“	5:30 - 16:00	01.09. 2023.				Melani Kralj	Učitelj/ odgojitelj	VSS
						Ema Novak Cirkvenčić	Odgojitelj pripravnik	VŠS

Specifičnosti skupine:

- pojačan rad na spoznajnom području i istraživačkim aktivnostima

Skupina	Radno vrijeme	Početak rada	Prekid rada	Završetak rada	Broj radnih dana	Djelatnik	Radno mjesto	Stručna sprema
Vrtićka „Žabice“	5:30 – 16:00	01.09. 2023.				Manuela Makovec	Odgojitelj	VŠS
						Tessa Jesenaš	Odgojitelj	VŠS

Specifičnosti skupine:

- pojačan rad na području govora, komunikacije, izražavanja i stvaralaštva: glazbeno-scenske aktivnosti

Skupina	Radno vrijeme	Početak rada	Prekid rada	Završetak rada	Broj radnih	Djelatnik	Radno mjesto	Stručna sprem

					dana			a
Vrtićka „Pandice“	5:30 – 16:00	01.09. 2023.				Andreja Novak	Odgojitelj	VŠS
						Bernarda Flinčec	Odgojitelj /pripravnik	VŠS

Specifičnosti skupine:

- pojačan rad na području govora, komunikacije, izražavanja i stvaralaštva: glazbeno-scenske aktivnosti

- priprema za školu (crtančica i radni listovi)

Skupina	Radno vrijeme	Početak rada	Prekid rada	Završetak rada	Broj radnih dana	Djelatnik	Radno mjesto	Stručna sprema
Predškolska Skupina „Balončići“	5:30 – 16:00	01.09. 2023.				Dunja Škvorc	Učitelj	VSS
						Emina Preložnjak	Učitelj	VSS

Specifičnosti skupine:

- pojačan rad na području govora, komunikacije, izražavanja i stvaralaštva, posebice sadržajima Kraćeg programa ranog učenja engleskog jezika i dramsko-scenskim aktivnostima.

Način realizacije Primjena suvremenih procesa učenja djece zasnovanih na najnovijim znanstvenim spoznajama. Integrirani i razvojni kurikulum podrazumijeva paralelno odvijanje mnoštva aktivnosti djece, stimulativno materijalno okruženje koje potiče na istraživanja i stjecanje znanja.

Bitni aspekti rada su:

• stvaranje poticajnog okruženja

•individualizirani pristup

• poticanje i stvaranje uvjeta za dječje aktivnosti

•dokumentiranje procesa učenja djece

• refleksije s djecom i stručnjacima

• predlaganje novih mogućnosti za igru, stvaranje, promatranje, otkrivanje, traženje i učenje novih rješenja

• usmjeravanje na važnost i zdravstveno-preventivni potencijal tjelesnog vježbanja od najranije dobi, u cilju poticanja cjelokupnog psihofizičkog razvoja djeteta i razvijanja zdravih navika

Način vrednovanja

• kroz praćenje provedbe bitnih zadaća i razvojnog plana ustanove

• kroz nastavak rada vrtićkog tima za kvalitetu

• samoevaluacija i vanjska evaluacija rada (Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja)

• upitnici za djecu, odgajatelje i roditelje na kraju pedagoške godine

Rano učenje engleskog jezika-kraći program

Kraći program engleskog jezika provodi se jednom tjedno u trajanju od 45:00 min u vrtiću.

U program se mogu uključiti zainteresirana djeca.

Ciljevi programa

Upoznati djecu s engleskim jezikom u ranoj dobi, osigurati im ugodan uvid u taj jezik, te razvijati ljubav i sklonost prema učenju stranog jezika.

Naziv programa, vremenik , nositelji

Skupina	Radno vrijeme	Početak rada	Završetak rada	Djelatnik	Radno mjesto	Stručna sprema
„Balončići“ „Pandice“	1x na tjedan po 45min	01.10. 2023.	30.06. 2024.	**Studio Žerjav**	Prof. eng jezika	VSS

Način realizacije

Djeca će usvajati program spontano i kroz igru, uz što više slikovnih, auditivnih te taktilnih poticaja te se program prilagođava radu djece na projektu (tj. aktivnostima u projektu) za koji pokazuju interes.

Bitni aspekti rada

- razvijati i poticati interes za usvajanje engleskog jezika postepenim uvođenjem u komunikaciju
- poticati dječju znatiželju i interes prema novom načinu sporazumijevanja te njegovati ispravan izgovor, ritam i intonaciju
- usvajati osnovni vokabular kroz igre, pjesme i spontane interakcije, rad djece na projektu
- razvijati interes djece za druge zemlje i ljude čiji jezik usvajaju

Način vrednovanja

- praćenje provedbe bitnih zadaća programa
- samoevaluacija programa od strane voditelja i stručnog tima vrtića
- upitnici za djecu, voditelje, roditelje na kraju pedagoške godine

PLANIRANJE I OBLIKOVANJE KURIKULUMA VRTIĆA

Kurikulum vrtića je rezultat djelovanja svih njegovih protagonista: djece, odgojitelja, roditelja i drugih odraslih. On nije unaprijed definiran već je otvoren u vremenu i prostoru. O tome kako se živi, uči i radi u nekoj ustanovi dječjeg vrtića, o njezinoj veličini, razvedenosti, obrazovanosti njezinih protagonista, njihovim mikro kulturama i dr. ovisi kakva će biti kultura određene ustanove. Ona se može razlikovati od kulture neke druge ustanove, čak i u slučaju da imaju iste parametre, koji tu kulturu određuju. **Dječji vrtić je mjesto susretanja i dijaloga, koje bi trebalo pružiti čitav spektar primjerenih, i potrebama suvremenih obitelji, prilagođenih oblika komunikacije, kako bi djeca mogla odrastati u atmosferi dijaloga (prema Rinaldi, 2006).**

Suradnja s obitelji usmjerena je na ostvarivanje dijaloga, pružanje podrške roditeljstvu i pružanju prilika roditeljima da se uključe u život vrtića, a onda i u dnevne živote svoje djece i tako ostvare/ostvaruju one uloge, koje su im, kao mladim zaposlenim ljudima, često onemogućene. Stoga je važno osigurati uvjete za ostvarivanje temeljnih roditeljskih, ali i djetetovih prava na sudjelovanje.

OSTVARIVANJE PRAVA OBITELJI I DJECE NA SUDJELOVANJE

Dječji vrtić je mjesto susretanja i dijaloga, koje bi trebalo pružiti čitav spektar primjerenih, i potrebama suvremenih obitelji, prilagođenih oblika komunikacije, kako bi djeca mogla odrastati u atmosferi dijaloga (prema Rinaldi, 2006). **„Dijete je subjekt vlastitoga djetinjstva**. Ono posjeduje potencijal za učenje kroz demokratski dijalog i razmjerno sudjelovanje u distribuciji moći pa ga je potrebno uvažiti i uključiti u demokratske procese zajednice u kojoj živi (Prout i James u: Dahlberg i dr., 1999)". Obitelj je temeljna društvena zajednica, a pitanje primarne socijalizacije i učenja djece u ozračju suvremenih kretanja od opće je važnosti za društvenu zajednicu. O pojavi novih institucijskih kultura djetinjstava i obitelji govore suvremene studije (Zimmer, 1985; Neuman, 1989; Ebert, 1993; Elkind, 1996; Katz i McClellan, 1999. i dr. u: Špoljar, 2003). Prepoznajemo ih po fenomenu premještanja (**translokacije**) obiteljskih funkcija na institucije, u kojima se pojedinačne potrebe članova obitelji zadovoljavaju na način da se odrasli druže međusobno, odvojeno od djece i, djeca međusobno, odvojeno od roditelja. Djeca paralelno žive dvije odvojene socijalizacije: obiteljsku i institucijsku. Posljedica takvih praksi je značajno sužavanje zajedničkog konteksta za dijalog i razumijevanje, što ekonomist Victor Fuchs potkrjepljuje podatkom kako današnja djeca, počevši od 1960-ih godina do danas, gube tjedno 10 do 12 sati roditeljskog vremena (u: Elkind, 1996). Ne čudi, stoga, da se danas, u okviru profesionalnog diskursa sve češće govori o potrebi učestalije refleksije i bolje komunikacije kroz nove i primjerenije sadržaje usmjerene na djetetov napredak. Metodologija rada na ovom području je participativna, interaktivna i orijentirana na odnose, unutar kojih su svi sudionici potpuno uključeni u proces učenja (akcijski pristup): konstrukt – promjena ponašanja – nova znanja, vještine – promjena stava – novi konstrukti (nova znanja). Cilj je usmjeren na podizanje kompetencija svih odraslih kako bi su-kreirali demokratsko ozračje (klimu) i djeci predstavljali model demokratskih odnosa utemeljen na vrijednostima demokratskog građanstva. Razlozi tome leže u činjenici da se pozicioniranje suvremenog, post-konvencijskog, djeteta u dominantno odraslome društvu mijenja temeljem njegovih prava na sudjelovanje u odlučivanju.

Prikaz pristupa u odnosu na sudionike- **na razini vrtića**	Na razini odgojne skupine:	U suradnji s obitelji djeteta
Stvarati demokratsko ozračje i prakticirati demokratsku praksu (život i odlučivanje u vrtiću)	Stjecati pozitivna mirotvorna iskustva (svi osobito djeca). Uključivati dijete u procese su-odlučivanja u Životu odgojne skupine	Stvarno uključivati dijete i obitelj u procese su-odlučivanja (oba konteksta socijalizacije).

Kako:

Razvijati kompetencije za cjeloživotno učenje.

Što:

Mijenjanje kulture ustanove: od odlučivanja umjesto i za dijete do suradnje i zajedničkog odlučivanja

Kako:

Akcijska istraživanja, Pedagoški Projekti, dnevne rutine

Što:

Uvažavanje djetetova mišljenja: Sve što dijete ima reći o tome kako svijet funkcionira (osobiti kroz pravila grupe), gdje vidi sebe u u tom svijetu, kakav može biti njegov doprinos svijetu na dnevnoj/općoj razini, učiti o demokraciji i djelovati na demokratski način, učiti temeljne pojmove demokracije i građanskog odgoja, različitosti i jednakosti kao temeljnih načela održivosti života u zajednici, razvijati odgovornost i samopouzdanje.

Kako:

Oblici suradnje i komunikacije s obitelji

Što:

-Dokumentiranje procesa učenje djeteta

-uključivanje djeteta u važna pitanja koja se tiču života obitelji.

Na temelju članka 44. Statuta Dječjeg vrtića „SOVICE“ (KLASA: 035-02/20-03/4, URBROJ: 2109/1-06-20-02), Upravno vijeće Dječjeg vrtića „SOVICE“ na svojoj 8. sjednici održanoj dana 23.9.2024. godine usvojilo je Kurikulum Dječjeg vrtića „SOVICE“ u pedagoškoj godini 2024./2025.

Ravnateljica:

Manuela Škvorc

Dječji vrtić "Sovice" 1
Gornji Mihaljevec 16
Manuela Škvorc

Predsjednik Upravnog vijeća:

Davor Miklin